

Fem anledningar till varför du
kommer att gilla Mirabelle ...

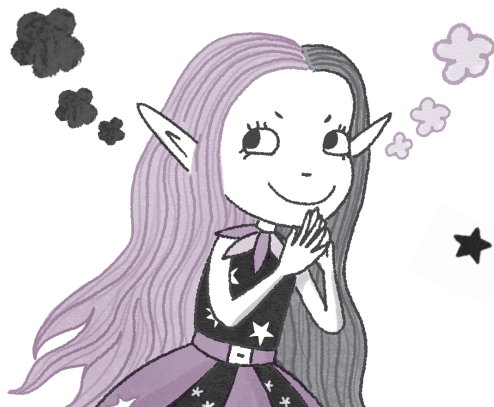
Mirabelle är magisk
och hittar på hyss!

Hon älskar att
göra trolldrycker med sitt
resetrolldryckskit!

Hon har en liten
drakunge som
heter Violetta!

Hon är hälften häxa,
hälften älva och
alldeles olydig!

Det bästa Mirabelle vet är att
sprida sprakande rackartyg
omkring sig – vart hon än går!

Om du kunde flyga
vartsomhelst på en kvast,
vart skulle du då åka?

Jag skulle flyga till stranden och
leka lite, och sedan hem igen.
– Adriana

Jag skulle flyga till länder
jag aldrig varit i förut.
– Bella

Till sockervaddsvärlden.
- Frida

Jag skulle flyga till Godislandet,
där älvorna, sjöjungfrurna och
enhörningarna bor, en magisk plats
där inget är omöjligt.
- Iris

Till djungeln där sängångarna
bor.
- Miriam

Jag skulle flyga till
Enhörningsskolan.
- Ella

Släktträd

Min mamma
Serafina Stjärnfall

Min bror
Viktor Stjärnfall

Min pappa
Alvin Stjärnfall

Violetta

Jag!
Mirabelle Stjärnfall

Illustrationer av Mike Love, baserade
på originalverken av Harriet Muncaster

Copyright © Harriet Muncaster 2021
Illustrationer av Mike Love, baserade på originalverken av Harriet Muncaster.

Mirabelle bryter mot reglerna är ursprungligen utgiven
på engelska 2020. Den här svenska utgåvan har givits ut
i samarbete med Oxford University Press.

Mirabelle Breaks the Rules was originally published in English in 2020.
This translation is published by arrangement with Oxford University Press.

© Svensk utgåva av Texicon Förlag, 2024, Stockholm

All rights reserved

ISBN: 978-91-989780-4-9

Tryckt i Danmark

Från **ISADORA MOONS** värld

MIRABELLE

bryter mot reglerna

Harriet Muncaster

Översatt av Sofia Hysing Boytim

texicon

Det var första dagen på en ny termin på häxskolan och jag var uppe tidigt, före alla andra i familjen.

”Vi gör frukost till alla”, sa jag till min tama drake Violetta som fladdrade i luften vid mitt öra. ”Det blir en fin överraskning!” Violetta fnös till lite så att lila eldsflammor sköt ut ur hennes nos.

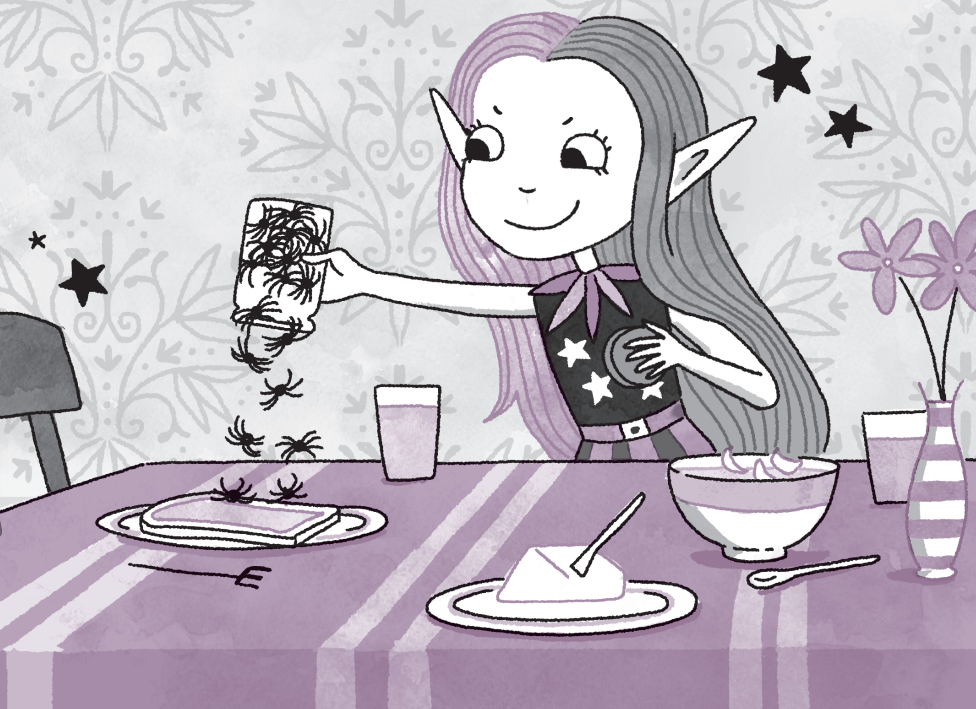
Jag skyndade mig
att slå bort dem med
en kökshandduk. Min
mamma gillar inte när det blir
brännmärken hemma. Jag började duka
fram skålar och tallrikar på köksbordet
och stoppade i ett par brödskeivor i
brödrosten till mamma. I min familj äter
alla väldigt olika saker till frukost. Min
mamma är en häxa och äter en rad olika
förfärliga saker. Hennes favoritfrukost är
rostat bröd strösslat med spindlar. Min
pappa å andra sidan är en älva. Han tycker
om blomnektaryoghurt och sallader. Älvor
älskar naturen!

När rostmackorna var klara sträckte

jag mig efter mammas burk med friterade
spindlar.

”Blä!” sa jag samtidigt som jag hällde
ut en hög på dem.

Sedan hällde jag lite yoghurt och
blomblad i en skål till pappa och därefter

påbörjade jag min och Viktors frukost.
Viktor är till hälften älva precis som
jag, fast det är inget han vill erkänna.
Han envisas oftast med att han är en
fullblodstrollkarl. För mig gör det inget
att en del av mig är älva, fast jag känner
mig mest som en häxa! Det var därför
jag bestämde mig för att börja i "Fröken
Spindelvindas häxskola för flickor".

Medan jag smörade Viktors rostkiva

drogs min blick mot
mammans spindelburk som
stod på köksbänken. Då
fick jag en olydig idé.

"Bort! Försvinn!"

sa jag åt tanken.

Men den försvann inte. Det pirrade till
i tårna vid blotta tanken på ett rackartyg.

Jag tog mammas spindelburk och
använde en gaffel för att fiska upp bara ett
enda litet krispigt kryp. Jag lät det falla ner
på Viktors rostskiva som jag sedan snabbt
kletade över med marmelad. Han kommer
bli så förvånad när det knastrar till i
munnen! Jag fnittrade till när jag tänkte
på att han snart skulle
upptäcka spindeln. Vi
båda avskyr häxmat.

”Nu är det frukost!”
ropade jag uppför trappan.

”Vad omtänksamt av dig att göra frukost till oss, Mirabelle”, sa pappa medan han började äta av sin rosbladyoghurt. Jag log rart och iakttog Viktor ur ögonvrån.

”Jag hoppas att det här är ett förebud om hur det kommer bli framöver!” sa mamma.

”Vad menar du?” frågade jag.

”Det är första dagen på en ny

termin”, sa mamma. ”Och

jag hoppas att det kommer

fortsätta så här! Jag vill

inte höra från din fröken

om några fler rackartyg

från det här året.”

”Åh”, sa jag och

kände hur kinderna blossade lite. Viktor
tog en till tugga av sin marmeladsmörgås.

Kras.

Jag svalde hårt. Mamma rynkade
pannan. Viktor slutade tugga en stund
varpå han blev likblek i ansiktet. Han
spottade ut tuggan på tallriken och med
skräck i blicken stirrade han på
spindelbenen som stack ut ur den.

”MIRABELLE!” vrålade han argt.

Sedan tog han upp den mosiga tuggan
med spindeln i och kastade den mot mig.
Jag hann precis ducka!

”Mirabelle!” sa mamma och hennes
ögon blev alldeles svarta och blixtrade
som de gör när hon blir arg. Men

* * det ryckte lite i mungipan
på henne. Min mamma är
också lite olydig av sig,
fast hon gör allt för att
dölja det.

”Förlåt”, viskade jag
men det var svårt att säga
* eftersom jag kämpade för
att inte skratta. Pappa såg

uppriktigt besviken ut och rörde oroligt runt med skeden i sin yoghurt.

”Jag hoppas verkligen att du inte lagt några spindlar i MIN frukost!” sa han.

”Du vet ju att jag är vegetarian! Så här kan man inte bete sig, Mirabelle. Jag hoppas verkligen att du uppför dig bättre

i häxskolan det här året.”

Klockan halv nio stod Viktor och jag redo med våra kvastar framför ytterdörren.

”Ha en jättefin första skoldag nu!” sa mamma medan hon pussade oss hejdå.

”Och inga rackar-tyg nu”, sa pappa.

”Det gör jag aldrig ju!” sa Viktor upprört.

”Det var inte dig jag pratade med”, sa pappa med blicken riktad mot mig.

Viktor och jag sköt iväg från marken och flög sida vid sida tvärs över staden vi bor i. Dimman låg tät den här morgonen och det kändes underbart att susa fram högt uppe i den friska luften. När vi kommit fram till utkanten av staden delade vi på oss och fortsatte i varsin riktning.

”Hejdå, Viktor!” ropade jag när

han försvann in i dimman. ”Ha det bra i trollkarlsskolan!”

”Hejdå”, sa Viktor, men han lät inte lika gladlynt som han brukade. Det var uppenbart att han fortfarande var sur över spindeln.

Jag drog ner skolhatten ordentligt eftersom det var blåsigt, och höll ett